

Darłowo pożegnało bohatera

written by Biuro Promocji Miasta i Komunikacji Społecznej | 17 lipca 2021

17 lipca 2021 r. na cmentarzu komunalnym w Darłowie pochowano zmarłego w miniony czwartek porucznika Kazimierza Kuligowskiego – powstańca warszawskiego, prezesa zarządu Miejsko-Gminnego Koła Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych w Darłowie.

Tutaj pamięć i wspomnienia nie umierają – napisał w swojej książce z 2014 roku porucznik Kazimierz Kuligowski. To prawda, w Darłowie pamięć i wspomnienia nie umierają. I dzisiaj chciałbym, żeby te słowa wybrzmiły wyjątkowo mocno, gdy stoimy nad grobem ich autora.

Pamiętamy i zawsze będziemy pamiętać o bohaterze, który żył pośród nas i był przy tym wyjątkowo skromnym człowiekiem. Bohater to słowo, które chciałbym w tym miejscu podkreślić, bo dzięki takim postaciom dzisiaj możemy z dumą mówić, że żyjemy w wolnym kraju – powiedział podczas uroczystości pogrzebowych zastępca burmistrza Darłowa Rafał Nagórski.

Porucznik Kazimierz Kuligowski urodził się 8 listopada 1928 r. w Płońsku (woj. mazowieckie). W wieku 11 lat wstąpił do Związku Harcerstwa Polskiego. Mieszkał już wówczas w Warszawie. Od 1 sierpnia 1944 r. brał udział w Powstaniu Warszawskim. W tym dniu stał się żołnierzem Armii Krajowej i przyjął pseudonim „Wiesiek”. Został przydzielony

do zgrupowania kapitana Gozdawy na Starym Mieście. W powstaniu pełnił funkcję łącznika. Podczas bombardowania ranny. 2 września 1944 r. z rodziną został wyprowadzony przez Niemców do Pruszkowa. Po zakończeniu II wojny światowej osiedlił się w Karlinie, gdzie został organizatorem drużyn harcerskich na terenie powiatu białogardzkiego i kołobrzeskiego. Wówczas kończy szkołę średnią.

W 1949 r. został powołany do odbycia zasadniczej służby wojskowej w Ośrodku Szkolenia Lotniczego w Radomiu. Tam został mechanikiem lotniczym. Po wojsku w 1952 podjął pracę w Polskich Liniach Lotniczych „LOT” w Warszawie w charakterze technika pokładowego. Od roku 1960 r. pracował jako żołnierz zawodowy w Wojskowym Lotnictwie Morskim (Wicko Morskie, Darłówko), dokonując lotów rozpoznawczych nad Bałtykiem i Wybrzeżem. Po wypadku na hydroplanie ze względu na stan zdrowia w 1974 r. przeszedł do rezerwy.

Następnie pracował w Powiatowym Sztabie Wojskowym w Sławnie w charakterze inspektora ds. obrony cywilnej i dalej w Urzędzie Miasta w Darłowie oraz w PP i UR „Kuter”. Pracował również w darłowskim Liceum Ogólnokształcącym jako nauczyciel Przysposobienia Obronnego.

Przez 37 lat był Prezesem Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło w Darłowie, w tym gminy Polanów, gminy Malechowo, gminy Darłowo. Był bardzo aktywny na wszystkich spotkaniach zebrań członków. Organizował pomoc materialną dla kombatantów. Współpracował także z Zarządem Wojewódzkim.

Uczestniczył w delegacji ZKRPiBWP na uroczystościach: Dzień Sybiraka, Dzień Pioniera, Dzień Osadnika, a także współorganizował i uczestniczył w miejskich uroczystościach związanych z Rocznicami Powstania Warszawskiego. Od wielu lat owocnie współpracował ze szkołami, organizacjami pozarządowymi – Polskim Komitetem Pomocy Społecznej, samorządami Polanowa, Malechowa, Miasta Darłowo i Gminy Darłowo.

Z jego inicjatywy powstało epitafium w Parku im. Józefa Piłsudskiego, w którym zawisły tablice z nazwiskami zmarłych kombatantów z Darłowa. Był autorem książki pn. „Kombatanci Ziemi Darłowskiej”.

Za swoją pracę społeczną i walkę o wolną Rzeczpospolitą odznaczony wieloma medalami m. in.: Medal Zwycięstwa 1945, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Armii Krajowej, Krzyż Powstania Warszawskiego, Krzyż Partyzancki, Brązowy i Srebrny Krzyż Zasługi, Złoty Medal za zasługi dla obronności kraju, Odznaki Burza Armii Krajowej.

Odszedł 15 lipca 2021 roku w wieku 92 lat.

